

Divizní generál in memoriam Ing. Josef DOSTÁL

* 6. 5. 1891 Trčín (okr. Prostějov)

† 13. 4. 1945 Lipsko

V okresním městě Přerově absolvoval nejen nižší gymnázium (1906), ale i střední hospodářskou školu, kterou ukončil zkouškou dospělosti dne 9. 7. 1909 s prospěchem dobrým. Na Vyšší hospodářské škole v Halle získal v roce 1912 titul diplomovaný agronom. Následovala jednoroční prezenční služba v rakousko-uherské armádě u zeměbranceckého pluku 13 v Olomouci, kde také absolvoval školu pro důstojníky v záloze. Po jejím ukončení začal studovat na Vysoké škole zemědělské v Brně, avšak po prvním semestru byl povolán ke cvičení ve zbraní a následně (1. 8. 1914) byl prezentován v hodnosti šikovníka k aktivní službě při mobilizaci.

Na ruskou frontu odjel ve funkci velitele čety v říjnu 1914. Dne 18. 5. 1915 padl v prostoru u Klimontova do ruského zajetí. Následovalo putování po zajateckých táborech v Bogorodisku a Bolekově, kde se stal členem výboru organizace zajatců při Svazu československých spolků na Rusi.

I když se do Čs. vojska na Rusi hlásil již v únoru 1916, teprve 8. 9. 1917 byl přidělen k 7. střeleckému pluku „Tatranskému“ a po absolvování důstojnického kurzu v Borispolu byl ustanoven velitelem čety 2. čs. záložního pluku. V září 1918 se poručík Dostál stal velitelem vozatajského oddílu 2. čs. jezdeckého pluku „Sibiřského“ a po osmi měsících potom převzal funkci hospodáře tohoto pluku.

V rámci Čs. vojska na Rusi se zúčastnil ústupových bojů z Ukrajiny a dále v rámci 2. čs. jezdeckého pluku bojů na Sibiři a u Tjumeně.

Do vlasti se vrátil v hodnosti kapitána v červenci 1920. Tak jako mnoho jiných legionářů i kapitán Dostál se rozhodl pro aktivní vojenskou službu ve vznikající československé armádě. Již v říjnu nastoupil jako frekventant do Ústředního jezdeckého učiliště v Hranicích a po jeho ukončení se vrátil k 2. jezdeckému pluku do Olomouce, kde postupně zastával funkce velitele čety, eskadrony a korouhve. Mezitím také absolvoval řadu informačních kurzů, stáže i kurz pro vyšší důstojníky jezdectva.

Jeho nadřazení pozitivně hodnotili, že se vždy rozhoduje samostatně a dobře a dovede své rozhodnutí obhájit s tím, že „*je velmi pilný a svědomitý. Vystupování jisté a energické*”.

Dnem 21. 9. 1927 byl major Dostál ustanoven zástupcem velitele pluku a od března do července 1928 přednášel taktiku jezdeckta v kurzu pro velitele oddílů při velitelské škole v Praze. Na podzim, již jako podplukovník, odešel do kurzu pro velitele vojskových těles a po jeho absolvování opět přednášel taktiku jezdeckta na velitelské škole. Na jaře 1930 byl ustanoven nejdříve zástupcem, od léta pak velitelem jezdeckého pluku 4 v Klatovech. Odtud byl po dvouleté službě povolán do kurzu pro vyšší velitele v Praze, který ukončil 31. 7. 1933 jako desátý z dvaceti frekventantů. Podle velitele kurzu generála Václava Kopala se jednalo o důstojníka, který je „*rozvážný, klidný, velmi svědomitý a přesný. Vytvrle pilný, jasného a bystrého postřehu. Má dobré všeobecné vojenské vědomosti, které jsou v jezdecktu nadprůměrné. Rozhoduje se správně a rychle - má velmi dobrý smysl pro vedení boje...*”

Plukovník Dostál již zůstal v Praze, neboť dnem 15. 10. 1935 převzal velení 1. jezdecké brigády a od listopadu 1936 až do nacistické okupace českých zemí zastával funkci přednosta I/2. oddělení ministerstva národní obrany.

Dnem 1. 1. 1937 byl pro svou „*znamenitou*” velitelskou schopnost jmenován brigádním generálem. Svěřené oddělení podle přednosta I. odboru generála Karla Voženíka řídil „*znameníť*”, přičemž dokázal vždy energicky uplatnit své vynikající odborné vědomosti. „*Láska k jezdecktu mu dává energii pracovat obětavě v Československém jezdeckém svazu ve věcech hippického sportu a se všemi chovatelskými kruhy a ministerstvem zemědělství na zlepšení chovu koně hippického rázu.*”

Generál Dostál byl v létě 1939 podle vládního nařízení z 21. prosince 1938 převeden do služeb země Moravské pro Zemský výzkumný ústav zemědělský v Brně. O jeho dalších osudech dostupné archivní materiály nepodávají žádné svědectví až na strohé sdělení, že byl v Lipsku dne 13. 4. 1945 popraven...

PhDr. Zdeněk Vališ